

havde mest imod, er ikke blevet ændret. Det er dog nu mit Haab, da Sagen atter kommer frem her, at der ved en fornyet Behandling i det eventuelle Udvalg vil kunne opnaas noget mere Enighed om Sagen. — Jeg skal som sagt ikke gaa ind paa Detaillerne i Sagen, men kun nævne nogle enkelte Punkter, som jeg har noget imod. Jeg mener saaledes, at Loven ikke er omfattende nok; det er, som det blev bemærket, en Undtagelseslov; men jeg mener, at naar en saadan Lov skulde fremmes, som man maatte ønske, at den blev fremmet, maatte den omfatte alle Arbejdere, medens den nu kun vedkommer en Del Købstads- og Fabrikarbejdere. Det er meget godt, at den senere kan suppleres maaske med en Lov, som omfatter Landarbejdere, Søfolk og andre; men jeg kan ikke indse, hvorfor denne Sag skal deles, og hvorfor ikke alle Arbejdere skulle nyde godt deraf.

Der er dernæst en anden Indvending, jeg har, og det er den, at Loven i § 5, hvad den sidste Taler ogsaa berørte, bestemmer, at der skal være gaaet 13 Uger, efter at Ulykken er sket, inden Dagpengene kunne hæves. Det er naturligvis til Dels, fordi man vil, at Arbejdere skulle være i Sygekasser, hvad der jo ogsaa er blevet omtalt; men jeg mener, at det er meget uheldigt. Jeg mener, at der maa sættes en meget kortere Tidsfrist, da det nok ellers vil skabe en Del Utilfredshed saa vel hos Arbejderne som Arbejdsgiverne. — Den Sum, der er sat som Maksimum i Tilfælde af Invaliditet eller Dødsfald, er efter min Mening for høj; Maksimum burde ikke være 4800 Kr., det kan meget godt sættes lavere; det vil blive for dyrt for Arbejdsgiverne. I det hele maa jeg sige, at jeg er meget for, at en saadan Lov kunde komme igennem i Landstinget; men jeg vil meget ønske og haabe, at der ved nærmere Overvejelse i et eventuelt Udvalg vil blive ændret paa de Punkter, som i Dag ere berørt af de sidste ærede Talere, og som jeg ogsaa har været inde paa.

Schultz: Jeg kan ligesom det ærede 2det Medlem for 9de Kreds (Stilling) begynde med at sige, at jeg anser det Forslag, som nu foreligger, for en Forbedring af det, der forelaa i Fjor. Imidlertid ser jeg fremdeles paa det paa samme Maade som da. Jeg nærer nemlig Frygt for, at det i nogle Retninger vil virke til Skade. Jeg nærer endogsaa Tvivl om, at det Gode, der vil kunne opnaas ved en Lov med en saa begrænset Forsikring, vil kunne opveje

den Skade, den gør over for den frivillige Forsikring, som er kommen frem i de senere Aar. Jeg skal saerlig gøre opmærksom paa, hvad der allerede er berørt, at en stor Del af vore Fabrikker allerede frivillig have deres Arbejdere forsikrede; og ligeledes, at det ved de fleste offentlige Arbejder, baade ved Arbejder for Staten og ved Arbejder for Kommuner, forlanges, at Arbejderne blive forsikrede. Kommunerne, som ogsaa høre med til dem, der skulle forsikre deres Arbejdere, have vist i de fleste Tilfælde deres Arbejdere frivillig forsikrede; i alt Fald kender jeg flere Kommuner, der have det. Der er desuden for Tiden i Mesterorganisationerne et stærkt Arbejde oppe for ogsaa at oprette en frivillig Forsikring fagvis. Det er at antage, at disse frivillige Forsikringer maa bidrage meget til at befordre og befæste et godt Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere. Spørgsmaalet er altsaa, om der muligvis er saa mange Virksomheder tilbage, hvor man ikke har forsikret, at dette Hensyn maa lægges til Side. Vi ere vist alle enige om, at godt Forhold mellem Arbejdsgivere og Arbejdere tiltrænges i høj Grad i vor Tid, og hvis Lovforslaget kunde have nogen Indflydelse i denne Retning, vilde det være heldigt. Men skal dette Hensyn vige, bør i det mindste, som de ærede foregaaende Talere have udtalt, alle være med; og jeg skal i den Henseende saerlig gøre opmærksom paa nogle Virksomheder, hvis Arbejdere ikke komme ind under Forsikringen. Paa en stor Del af Fabrikkerne benyttes der Arbejdere, som ikke høre ind under Fabrikernes egentlige Virksomhed. Paa Bryggerier og Brænderier samt andre Fabrikker benytter man Murere, Tømrere, Snedkere, Smede, Bødkere o. s. v. Alle disse Mennesker ville slet ikke komme ind under Forsikringen, og det er dog vist en stor Fejl. Endelig tror jeg ogsaa, at det er uheldigt for Landbruget, at der bliver gjort saa stort Skel imellem dets Arbejdere. De Arbejdere, der nu fra Landbrugets Side blive forsikrede, altsaa de, der ere beskæftigede ved Damp, komme med. Der anvendes nu, og denne Anvendelse vil fremdeles udvikle sig i Landbrugets Tjeneste, forskellige Motorer, f. Eks. Petroleumsmotorer, og det allerede i stor Udstrækning. Ogsaa disse ville komme ind under Forsikringen. Men de mange, der blive tilbage, ville altsaa ikke komme ind derunder, og det kan ikke andet end vække Misfornøjelse blandt dem.

Da der er udtalt saa meget, som jeg kan slutte mig til, skal jeg, for at undgaa